

títol il·lustratiu en matèria de guardias, per exemple, el recorte fue del 55,5%, se pasó de cobrar 90 euros a 40 euros. El servicio, por ejemplo, en materia de juicios se pasó de 150 a 100 euros, una reducci3n de un 33%; 100 euros por una guardia de 24 horas; 75 euros por un procedimiento abreviado...

El senyor president:

Senyora consellera, s'ha acabat el temps.

Moltes gràcies, per la seua intervenci3n, però anem molt mal de temps.

Moltes gràcies.

Interpel·laci3n al conseller d'Educaci3n, Investigaci3n, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzà Ibàñez, sobre la política general de la conselleria en relació amb els criteris de selecci3n dels centres educatius per a la posada en marxa del pla que amplia als xiquets de dos anys l'Educaci3n Infantil en la xarxa pública, que formula la diputada senyora María José Catalá Verdet (GP Popular) (RE número 2.759, BOC número 21)

El senyor president:

Finalitzat el punt de preguntes al Consell, passem al punt huité de l'ordre del dia que és la interpel·laci3n al conseller d'Educaci3n, Investigaci3n, Cultura i Esports en relació amb els criteris de selecci3n dels centres educatius i la posada en marxa del pla que amplia als xiquets de dos anys l'educaci3n, que formula la portaveu adjunta, diputada del Grup Popular, senyora María José Catalá per un temps màxim de huit minuts.

La senyora Catalá Verdet:

Moltes gràcies, senyor president.

Honorable conseller. Honorables consellers.

Vicepresidenta.

Senyories.

Senyors i senyores.

El dia 3 de setembre d'enguany el molt honorable president va anunciar que 33 col·legis albergarien aules per a xiquets de dos anys. En aquell moment, el secretari auton3mic, Miquel Soler, i també el senyor Mata, que és un improvisat expert en educaci3n i que hui no ens honra amb la seua presència, també va dir que eren conscients, vaig a dir-ho textualment: «Som molt conscients que l'atenci3n primerenca és fonamental per aconseguir l'èxit escolar i està científicament comprovat que les actuacions que es puguem realitzar entre els dos i els huit anys de vida són determinats per aconseguir-ho.»

I el primer dubte que tinc, senyor conseller, és com de científicament comprovat està l'èxit d'una iniciativa com la que vostés estan posant en marxa. Perquè, mire, a l'àmbit europeu un model íntegrament públic, cap al qual vostés caminen, és atípic, no sé si s'equivoca el món o ens equivoquem nosaltres. És més, el més comú en este tram de l'educaci3n de zero a tres anys en l'àmbit europeu són les ajudes directes a les famílies o la desgravaci3n fiscal, és a dir, més o menys el que el Partit Popular ha aplicat en els últims anys a la Comunitat Valenciana, les ajudes directes a les famílies a través del bo infantil.

Mire, un estudi d'un mitjà de comunicaci3n prou interessant deia, per exemple, que a Bèlgica fins als tres anys s'ordena l'educaci3n en escoles especialitzades i a partir d'eixa edat

centres específics fins als sis. En Dinamarca coexisteixen guarderies que abasten des de les vint-i-sis setmanes fins als sis anys i els centres diferenciats que dividixen l'etapa infantil dos-tres anys. En Alemanya hi ha centres infantils dividits en dos cicles, menys i més de tres anys integrats. A Irlanda l'atenci3n fins als quatre anys és competència dels centres privats, inclús d'organitzacions de voluntariat. A França, l'oferta per a menors de tres anys s'organitza en centres específics també i se completa l'atenci3n en la llar a través d'assistents, i a partir dels tres anys se matriculen en centres infantils.

Per exemple, a Itàlia, l'educaci3n infantil s'estructura de manera similar al cas anterior, centres per a alumnes de zero a tres anys i altres per als cicles superior tres-sis anys. A Anglaterra, per exemple, hi ha diferents centres per alumnes de zero a cinc anys, a més d'ofertes de perfil domèstic. A Finlàndia, no?, vostés parlaven molt de Finlàndia quan començarem esta legislatura en tema educatiu, no? Bé, n'hi ha permís parental i la majoria acudix a guarderies també de zero a set anys. I a Portugal, per dir alguna cosa, molt propert, centres especialitzats fins als (intel·ligible) ... anys i a partir d'eixa edat existixen jardins d'infància. Vull dir, senyor conseller, una de dos, o s'equivoca el món o ens equivoquem nosaltres. És la conclusi3n que jo extrac d'aç3.

Mire, jo el que pense, i li ho vaig a parlar sincerament com sempre he fet, és que aç3 és una hist3ria del seu secretari auton3mic. Aç3 és una hist3ria del PSOE en el seu programa electoral i de Miquel Soler, i que vosté no s'ho acaba de creure. I li ho dic com ho pense. Perquè, clar, vosté és mestre i com a mestre, ¿vosté creu en la ruptura d'esta etapa? Pedag3gicament, científicament, creu en la ruptura de l'etapa? Perquè, clar, pareix que el model que volen establir en l'educaci3n pública aci a la Comunitat Valenciana, per a vostés País Valencià, no té reflex en cap país europeu —és a dir, només a Cantàbria— ja que generalment es presta el servici als més xicotets en centres específics amb etapes diferenciades. Clar, la meua pregunta és que si esta mesura està pedag3gicament justificada, perquè és molt important.

Sindicats com STEPV, Comissions Obreres, s'han mostrat preocupats per la ruptura de l'etapa. Jo no sé si s'equivocuen ells i Europa o vostés, no ho sé. I esta iniciativa també compta amb el rebuig d'Acade, Adeiv, Feceval, la UCEV. Vosté pensa que també s'equivocuen ells en all3 pedag3gic, estes entitats?

Respecte del procediment, mire, senyor conseller, els seus anuncis últimament són un poc..., cal entendre'ls com amb carència. És com qui s'alça del llit un dia, fa un anunci i passen dies, setmanes, mesos fins que ens arriba la normativa. Mire, si jo haguera fet aix3 com a consellera, de deveres, és que a mi em maten, literalment, a mi em maten si jo faig un anunci d'estos un dia, un matí i fins als tres mesos o les setmanes no tinc la normativa.

I tinc moltes preguntes respecte del procediment. Mire, totes les aules han començat el 13 d'octubre amb el personal que prestarà el servici educatiu al llarg del curs? Han faltat mestres o tècnics d'Educaci3n Infantil en alguna de les aules? I si ha sigut així quin ha sigut el motiu?

Respecte els criteris, que és el tema de la interpel·laci3n. Mire, no creu vosté que és un agravi entre xiquets de distints municipis, inclús de distintes zones del mateix municipi? Perquè, clar, els centres han sigut triats pel conseller. És que no sabem en base a quin criteri. Me podria dir vosté quin criteri ha servit i l'han guiat a triar estos centres i no uns altres, per exemple?

Mire, per què no va fer una convocat3ria pública per a que es presentaren tots els centres que volgueren optar a albergar aules de dos anys?

I un altre dubte que me surgeix de la seua roda de premsa d'ahir: pot confirmar que està disposat a concertar l'educació de dos anys, que no és obligatòria, no només en centres sinó en escoles infantils? Perquè vostés eren dels qui volien llevar els concerts en l'educació no obligatòria i volien només que la concertació fóra l'educació obligatòria. I això és un canvi de criteri. I a mi me pareix molt bé que vosté canvie de criteri, però jo vull saber que vosté canvia de criteri i que ho diga ací.

Quins criteris s'han seguit per a triar estos centres; polítics, ideològics...? Mire, d'infraestructures no, perquè vosté ha arribat fins a posar aules prefabricades, no?, per a albergar aules de dos anys.

I, clar, es donen dos circumstàncies. Ha triat, per exemple, aules en col·legis públics que tenien vacants de tres anys i no ha analitzat per què eixos centres tenien vacants anteriorment. És a dir, més enllà d'incentivar el pare a portar el xiquet a eixa escola, ¿hem analitzat per què tenien vacants eixes escoles? ¿Per què quasi tots són centres en línia en valencià?

I, ¿pot dir-me si va a...? El més important, mire, ¿pot dir-me si va a consultar als ajuntaments l'establiment de l'aula de dos anys? Per exemple, ¿li va a consultar a l'Ajuntament de València –que vosté té molt bona relació amb l'alcalde, no?, quasi fraternal? ¿Me pot dir si li va consultar a l'Ajuntament de València les aules i quins criteris i on anava a posar les cinc aules?

¿Per què no ampliar el bo infantil amb una ajuda complementària per a les rendes més baixes, conseller, i no trencar esta etapa en aquest moment?

Mire, vosté va dir ací, en Les Corts, el dijous passat, li vam preguntar per un tema de llibres i li vam dir per què no aplicar el criteri de renda a les ajudes de llibres. I vosté digué, textualment: «Em sorprén. Em pregunte si estan en contra que els goters –no sé ben bé què pintaven els goters per ací, però bé–, els goters es posen a tota la gent quan va l'hospital, tinguen la renda que tinguen, quan els necessiten.» Em pot dir per què volen establir el criteri renda al bo infantil, però pensen que a l'ajuda de llibres de text no se pot aplicar el criteri renda? Per què? És a dir, per què eixa diferència de criteris? ¿Perquè els interessa? Perquè açò és com allò de Groucho Marx, no?: «Estos son mis principios, pero si no le gustan, tengo otros», no? I és un poc així, no? És la sensació que tinc.

Respecte als centres existents, doncs, mire, tots complixen el Decret 2/2009, els que estan autoritzats. ¿Me pot dir vosté si totes les instal·lacions que ha posat en marxa la conselleria complixen el Decret 2/2009? Perquè n'hi ha molta gent que ha fet molta inversió per a complir eixe decret.

En definitiva, conseller, i vull acabar, mire, m'agradaria que vosté m'aclarira, en la seua intervenció, una sèrie de dubtes. ¿Creu que la ruptura de l'etapa que estan propiciant està pedagògicament justificada? ¿Totes les aules tenien, el 13 d'octubre, el personal? ¿Han faltat mestres? ¿Per què no han fet una convocatòria pública perquè es presentaren tots els centres que vullgueren optar a albergar aules de dos anys? ¿Confirma vosté que concertarà, concertarà esta iniciativa amb col·legis o amb escoles infantils? ¿Quins criteris han seguit per a triar els centres?

I, per a finalitzar, conseller, ¿pot dir-me si va consultar als ajuntaments l'establiment d'estes aules? ¿Pot garantir-me, en seu parlamentària, que totes les aules de dos anys instal·lades per vostés en centres públics complixen la normativa establida en el Decret 2/2009?

Moltíssimes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.
Per a contestar, el conseller d'educació.
Quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, president.

Gràcies.

Consellers i conselleres.

Senyories.

El primer que m'agradaria dir és que estic molt content, la veritat, perquè poder vindre ací a Les Corts a explicar els criteris pels quals s'obren unitats públiques està molt bé. Jo crec que ens hem de felicitar perquè, tan sols fa uns mesos, quan vosté era consellera, les preguntes anaven en una altra línia, no?, en els criteris sobre els quals..., o per què s'havia retallat, precisament, oferta pública, no? Per tant, ja va bé que canviara el govern, perquè està bé que el govern done lliçons, (*aplaudiments*) diga quins són els criteris per, precisament, fer el que ha de fer, no?, que és augmentar l'oferta pública.

Bé, com deia, continuant amb la resposta a l'anterior consellera d'educació, l'objectiu d'este projecte, com es coneix i com vosté també ha dit, és incrementar l'oferta de places públiques del primer cicle d'Educació Infantil. Eixe és un dels objectius. Per què? Per tal de garantir la igualtat en l'accés al sistema educatiu i fer possible la conciliació de vida familiar i laboral entre molts pares i mares, moltes famílies en general.

Volem cobrir, així, una necessitat bàsica i donar idèntiques oportunitats. De fet, vosté parlava de si nosaltres anem a fer una única oferta, una única oferta, no?, estava marcant, únicament pública. Doncs, no. Nosaltres el que estem donant és una oferta complementària en una escolaritat que no és obligatòria. I que, evidentment, si un no obliga les famílies a portar els seus xiquets a una certa edat, tampoc les ha d'obligar a unes determinades despeses ni l'administració ha de garantir la seua gratuïtat total, perquè tampoc no és l'escolaritat obligatòria. Per això parlava l'altre dia de la universalitat i la gratuïtat quan és obligatori, i les ajudes per tal de garantir la igualtat d'oportunitats per a aquelles que no són obligatòries, és a dir l'educació que no és obligatòria, en este cas concret la infantil i, en este cas, en els dos anys.

Déiem que impulsem estes aules de dos anys per diversos motius, vosté n'ha citat alguns. Però és que, com sabrà, som el territori en fracàs escolar dels més alts i, precisament, els diferents estudis que n'hi ha damunt la taula diuen que el fracàs escolar es redueix moltes vegades gràcies a la incidència en la infantil. I no és per això, no és perquè siga una casualitat que la UNESCO, precisament, diu, en la seua iniciativa «Educació per a tots», que l'objectiu número 1 –ni el 6 ni el 7, l'1– és millorar l'educació integral en la primera infantesa, i especialment per als més vulnerables i més desafavorits. I, precisament per això, aquest motiu és un dels motius del programa per tal de realitzar eixa oferta que garantisca l'educació integral des de la primera infantesa als més vulnerables. ¿Per què diem als més vulnerables? Perquè, com deia, és una oferta complementària, no és l'única, i ho he dit en totes les ocasions en què he parlat.

Però és que, a més a més, en l'Acord del Botànic també es diu que anem a treballar, precisament, per a l'extensió progressiva del ensenyament zero-tres. I és el que estem fent. Estem complint amb els ciutadans i ciutadanes, que per a això ens van votar.

De fet, som la quarta comunitat autònoma, la quarta en la cua de l'escolarització infantil en centres públics. Per tant, tampoc no crec que siga descabellat fomentar, com déiem abans, els centres públics.

¿Quins criteris hem seguit –per això ens feia aquesta interpel·lació, i vaig a cenyir-me a què em preguntava? Doncs, en este context, per a seleccionar els centres que en participen, hem seguit els següents criteris:

El primer, hem tractat de fer una distribució equitativa entre els diferents territoris. Sap que és un programa pilot i, per tant, per poder-lo avaluar bé, l'hem de tirar endavant en diferents territoris, en diferents casuístiques, en diferents poblacions. Per això hi ha 14 centres a les comarques d'Alacant, 7 a les de Castelló i 14, també, a les de València.

El segon criteri, a més a més d'un criteri d'eficiència, s'ha procurat donar servei a les zones on no es prestava aquest servei per part de La Generalitat, és a dir, per centres d'educació infantil de La Generalitat. I, per tant, intentar abastar més en eixa oferta pública del zero-tres.

Tres, d'altra banda, han sigut centres..., han sigut triats centres ubicats en barris i zones amb especials necessitats, precisament en coherència amb allò que estàvem dient, on pensem que eixa oferta pública del primer cicle d'infantil pot contribuir a l'escolarització de la població més necessitada, una població que, com s'ha demostrat en les dades –i ara després anirem a elles–, no tenien accés a l'escolaritat zero-tres en la seua majoria. I, en canvi, en esta oferta gratuïta, sí que poden tindre accés; i d'ahí que hàgem tingut l'èxit en la matriculació i en l'acceptació d'esta proposta.

El quart, una vegada detectades eixes necessitats i les prioritats, s'han triat els centres on n'hi havia disponibilitat d'espais per a la ubicació de l'aula i amb els equipaments necessaris. Evidentment que sí, i tant que es complixen els requisits dels equipaments i que tenien la disponibilitat dels espais, precisament per això que déiem abans, perquè en cursos anteriors s'havien suprimit unitats en eixos centres.

I, cinquè, i òbviament igual d'important, sí que hi ha hagut una necessitat d'acceptació de participació en el projecte per part del claustre, també pel consell escolar de cada centre. I clar que ens hem coordinat amb els diferents ajuntaments, convocant-los a diferents reunions, tant als regidors i regidores d'educació com a la part pedagògica dels centres, és a dir, als equips directius que han vingut a la nostra conselleria, per tal d'explicar-los plenament el projecte i poder continuar amb ell.

Vosté parlava de Groucho Marx i els seus principis. Està bé. No sé si parlava d'una autobiografia o estava parlant dels altres. Perquè, clar, estar preocupats ara de si obrim unitats públiques de la zero-tres i no haver fet pràcticament res en tots els anys que han governat, diria que sí que és una contradicció com a mínim en els principis, per no dir una contradicció més gran, no?

Bé, el resultat és potent. El resultat és bo. El resultat és que els 35 centres estan en marxa, els 35 programes pilot que estan en eixos centres estan en marxa. I cadascun dels centres ha sigut dotat de 2 persones, com vosté estava dient: un educador o educadora infantil, un mestre/mestra d'infantil, i 18 xiquets per aula. Suppose que això també deu ser motiu de satisfacció per a una persona preocupada per la qualitat educativa, com estic segur que és vosté. I és que no hi havia a València, com deia un poeta conegut, no hi havia a València aules com aquestes. I tampoc pensem que deuríem deixar-les de tindre i d'oferir-les. Precisament, 18 xiquets i en 2 persones que estiguen al seu centre i amb una dotació, evidentment, que no ha de ser la mateixa que les aules de tres i quatre anys, perquè els xiquets de dos anys no necessiten estar asseguts en una cadireta i estar treballant, com si foren els majors. Evidentment, necessiten altres..., tenen altres necessitats pedagògiques i les estem dotant i estem treballant amb ells, perquè han de treballar d'una altra manera i han de descobrir, han de tocar, han de rebre diferents estímuls, i estan, evidentment, treballades així.

Per això, han tingut també els educadors que estan en el centre, a més a més de la seua formació ja prèvia, que

per això tenen un títol, també estem fent una formació continuada i els acompanyarem en eixe projecte pilot.

Finalitzat el curs escolar, evidentment, com és un projecte pilot i no és ninguna imposició a tot el conjunt, com intenten vostés sempre dir, sinó que és un projecte pilot, serà avaluat. Serà avaluat, ¿amb la finalitat de què? De millorar la seua aplicació i tenint en compte molts criteris que, tot seguit, després, espere tindre temps de poder-li'n explicar alguns. Però diferents indicadors i diferents propostes de millora per si en algun lloc no ha funcionat com volíem, adaptar-lo, canviar-lo i millorar-lo. Perquè si alguna cosa estem demostrant és que, precisament, escoltem, mirem i avaluem.

A nosaltres, a diferència de vostés, ens agrada tindre uns criteris, ens agrada seguir-los i, sobretot, que puguen ser avaluables de cara a la millora. Perquè, de fet, encara estem buscant alguns criteris d'avaluació d'alguns programes, en teoria pilots, que va fer l'anterior administració i que no tenien ninguns criteris.

Quan acabem el curs escolar, els avaluarem. I estic segur que la societat valenciana els avaluarà molt positivament, com ja ho ha fet en la primera part, en la seua inscripció.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Per a la rèplica sobre la intervenció del conseller, té la paraula la diputada, per un temps màxim de quatre minuts.

La senyora Catalá Verdet:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Mire, lamentablement me'n vaig sense moltes respostes. Perquè m'ha donat vosté una resposta, però li vaig a dir, tristament, que eixa resposta és una mentira, senyor conseller.

Mire, respecte de les respostes que vosté no m'ha donat. No m'ha parlat de si pedagògicament, vosté, com a mestre, creu en esta mesura; i si Europa s'equivoca o nosaltres. D'això, no m'ha dit res.

No m'ha dit si totes les aules començaren el dia 13 amb tot el personal.

I tampoc m'ha dit per què no feren vostés una convocatòria pública perquè els centres públics se pogueren presentar a estes aules i pogueren optar a esta possibilitat.

No m'ha parlat vosté de la concertació. Imagine que és difícil, no? Però, bé, en seu parlamentària..., té estes coses, ha vosté de donar la cara, no? I ha de dir això de la concertació, si va a concertar no obligatòria, com vosté digué ahir en roda de premsa.

La veritat és que me comentava vosté, al principi de la seua intervenció, que si estem ací perquè estem molt contents perquè sobren places públiques, ¿m'ha dit això?, i perquè abans se feien retalls en les places públiques... És que m'ha semblat estrany que me diguera això. ¿Sobren places en la pública, senyor conseller? *(Veus)* Ah!, que s'obrin, que s'obrin places en la pública. Molt bé. *(Protestes)* Perdona. *(Aplaudiments)* Doncs, mire, li vaig a dir una cosa, si era «s'obrin», podria vosté mirar l'últim arranjamet escolar que, si no m'equivoque, l'ha aplicat vosté, el que jo vaig deixar preparat, i s'obrien places de la pública, senyor conseller.

Mire, respecte al tema de la gratuïtat, clar, aleshores, anem a vore, la història és que si és educació no obligatòria anem a fer criteri renda i si és obligatòria anem a fer ajudes universals, no?, eixe és el criteri. Bé.

Mire, el seu secretari autonòmic digué en una comissió: «Som l'única comunitat autònoma d'Espanya que dona ajudes lineals a totes les famílies, independentment del criteri renda, l'única. Què vol dir això? Diguem-ho clarament. N'hi hauran famílies que no tenen necessitat de rebre 62 euros. Home, a tot el món li ve bé que li dones per anar-se'n un dia o un parell de dies a sopar. Però el que estem parlant és que a algunes famílies..., això no és una quantitat suficient.» Ah!, clar, no és suficient... Bé, 62 euros per a sopar, per al seu secretari autonòmic. ¿Però a vostés els pareix bé que La Generalitat done 100 euros? ¿I en això pensen que estan donant la gratuïtat dels llibres de text? O siga, és tremend, no?, amb 100 euros? Vull dir, de veres que són vostés uns *fenómenos*, no?

Respecte que no han fet res... Mire, conseller, té vosté gent, per açò del mestissatge, dins de la conselleria del PSOE. I l'evolució, el canvi, el paral·lelisme entre el que es va fer en l'etapa del PSOE i el que es va fer en l'etapa del PP es triplica o es quadruplica en la majoria dels paràmetres que pugam vosté i jo comparar. Per tant, no vaig a posar-me en esta història, perquè vosté sap molt bé el que jo li he dit.

I mire, li vaig a dir per què m'ha mentit vosté en seu parlamentària. M'acaba de dir vosté que han consultat amb els ajuntaments, que s'han reunit amb els regidors, que han parlat amb ells. Mire, tinc una resposta a un dels regidors del Partit Popular per part de l'Ajuntament de València i li la vaig a llegir. Resposta a les preguntes de la regidora d'educació: «Quant als criteris de selecció dels cinc centres de la ciutat de València, estos es desconeixen, atés que la conselleria d'educació és la competent respecte d'això. Segona, en relació a si s'ha formulat consulta a l'Ajuntament de València, la resposta és negativa. Tercera, respecte a l'anàlisi que haja pogut fer la conselleria, així com els motius d'elecció d'estos cinc centres es desconeix.»

Senyor conseller, m'ha mentit vosté en seu parlamentària, i m'agradaria que m'ho explicara. Açò és allò de Groucho Marx, senyor conseller. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora diputada.
Per a rèplica del conseller. Quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Com deia abans, vam parlar amb els diferents ajuntaments i vam convocar les diferents regidories. Eixa resposta no l'he feta jo. Si vosté vol vindre i mirar la data de la reunió, no tinc cap problema en dir-li-la i el correu en què vam convocar a tots els ajuntaments que participaven perquè les seues regidories pugueren vindre. Per tant, no es preocupe que ho hem dit a tots els ajuntaments. Pregunte-li-ho a algun dels ajuntaments del Partit Popular que està en el programa, si ens vam posar en contacte o no amb ells.

Per tant, jo diria que estem completament d'acord que deuríem tirar endavant i que és evident que vosté... M'està ensenyant tota l'estona el mateix paper. No es preocupe. No sóc jo, veritat que no? Li estic contestant que sí que vam dir a tots els ajuntaments, no li he dit ninguna mentida, em reafirme, ho vam dir als ajuntaments i els vam convocar a la conselleria d'educació, que vosté tan bé coneix, i allí van tindre una reunió amb els diferents tècnics i els van explicar als regidors i regidores, i també als diferents alcaldes, a alguns dels alcaldes que van vindre també, com seria el projecte.

M'ha dit que... en diferents ocasions ha parlat també de si les unitats eren únicament en valencià, o no. No, no són

únicament en valencià. Hem respectat el criteri del centre en el programa lingüístic que té. De fet, un dels programes en què està un dels ajuntaments governats pel Partit Popular, evidentment és en castellà perquè és una zona castellanoparlant. No hem imposat la qüestió lingüística. El que sí que és curiós és que la majoria de les que reobrim, que eren unitats que vostés havien tancat, les hem reobert d'acord amb el programa lingüístic i, quina casualitat!, era una unitat tancada, que era un programa lingüístic en valencià. Doncs igual és conseqüència més bé del tancament i no d'una voluntat o altra per part nostra.

I sí, evidentment que estic d'acord amb el nou secretari autonòmic. Clar que sí, perquè, a diferència dels governs anteriors, ací n'hi han dos governs... n'hi han dos partits al govern... (*Remors*) Dos partits al govern. Sí, sí, bé, ho he dit malament. N'hi han dos partits al govern i un únic govern. No com amb vostés, que passava que n'hi havien diferents governs en un únic partit.

Perquè, entre altres coses, vosté ha parlat d'una herència de fa temps, d'un temps que a la millor ni vosté ni jo hem viscut massa. Però sí que és una dada que vosté no ha vullgut dir, perquè diu: «No la dic, perquè, bé, és igual, no la dic.» Diu que han fet molt per l'educació infantil. Bé. Quan va entrar per primera vegada el Partit Popular al País Valencià a governar n'hi havien, si no m'equivoque, al voltant de trenta centres d'infantil oberts amb titularitat de la Generalitat valenciana, i després de vint anys n'hi han trenta-dos. Per tant, diria que no han fet tant per l'educació infantil com nosaltres hem fet ni en cent dies. Hem oferit més places d'educació infantil en cent dies que vostés en vint anys.

Per tant, lliçons crec que les justes. Més enllà d'això, dir-li que evidentment nosaltres estem per parlar amb totes les persones que siguen afectades per este programa, evidentment. Ens hem reunit amb la plataforma Salvem 0-3, que són xicotetes empresàries autònomes, que estan treballant en el seu projecte, que han tirat endavant això, i que han proposat una forma de viure que és educar xiquets i xiquetes en el zero-tres.

I hem coincidit amb elles en moltes coses, en moltíssimes coses. I hem coincidit amb elles que és necessari fomentar que més gent porte els seus xiquets i xiquetes a l'educació infantil. Que molta més gent de la que ho fa ara, perquè som dels que menys gent porta a Educació Infantil, i volem que vaja més gent. Per això precisament les dades ens acompanyen. Nosaltres volíem una oferta complementària per aquells que ni amb eixa ajuda que comentava abans de 62 euros, ni amb eixa ajuda poden pagar-se el conjunt fins arribar al final del preu total. Amb 62 euros no paga vosté l'infantil. I n'hi han persones que no arriben a poder-se'l pagar. I eixes persones, moltes d'elles, algunes d'elles –perquè clar, és un programa pilot–, algunes d'elles han pogut entrar en esta oferta gratuïta i pública. Per això estem treballant ahí. I en cap cas, en cap cas hem dit res més enllà que és un programa pilot, que l'anem a avaluar i que tindrem en compte tots els criteris, les persones i les institucions afectades per millorar-lo. Però no hem dit res, en cap cas hem dit res del que vosté ha estat parlant de si haviem de concertar o no. Pot mirar perfectament les declaracions de la meua roda de premsa, en lloc de llegir el periòdic, i vorà el que va eixir. Estudiarem, parlarem amb tot el món, avaluarem el programa i les millores que pugam fer amb tot el món, també amb la gent afectada, com per exemple la plataforma 0-3.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre conseller.